

Christus in de brief aan de Galaten

Het probleem in Galatië was dat leraars van de wet' (1Tim.1:7) hadden voet aan de grond gekregen. Ze legden de gelovigen de wet van Mozes en de besnijdenis op en beweerden dat Paulus geen echte apostel was omdat hij 'afval van Mozes' predikte (Hand.21:21). Paulus is daarom direct en fel in deze brief, deze lieden tasten het evangelie aan en breken het werk van Christus af. *Ik ben met u ten einde raad.* Gal.4:20b. Wet kan *nooit* worden vermengd met de genade. Christus is immers onze vrijheid. *Voor de vrijheid heeft Christus ons vrijgemaakt.* Gal.5:1. 'wet' is niet alleen besnijdenis maar iedere prestatie die van een gelovig wordt verwacht om een bepaalde zegen te ontvangen (denk aan de 'overgave'-dwang in de evangelische wereld als voorwaarde voor de vervulling met de Geest). De indeling van deze brief is:

- 1: Inleiding, Gal.1:1-5
- 2: Paulus' roeping en bediening, Gal.1:6-2:21
- 3: Wet tegenover genade, Gal.3:1-4:31
- 4: Praktijk van de genade, Gal.5:1-6:10
- 5: Slot, Gal.6:11-18

Inleiding, Galaten 1:1-5

Paulus is '*niet vanwege mensen, ook niet door een mens*' apostel geworden, zoals beweerd werd, '*maar door Jezus Christus en God de Vader*', Gal.1:1. Paulus was een unieke apostel omdat hem *alles vanuit de hemel* was gegeven, los van de aardse bediening van Jezus zoals bij de twaalf sprake van was. De prediking van de wet ontkracht '*die Hem uit de doden heeft opgewekt*', Gal.1:1. Zijn evangelie was '*opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze eeuw*', Gal.1:4, dus uit de huidige wereld waarin wet geldt, zoals de Vader wil.

Paulus' roeping en bediening, Gal.1:6-2:21

De verwondering van Paulus dat de Galaten zich naar een ander evangelie lieten voeren klinkt in Gal.1:6-9.

Als iemand u een evangelie verkondigt naast dat wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt!
Gal.1:9

Paulus' evangelie behaagde geen mensen (zoals leraars van de wet doen), het is 'niet naar de mens', Gal.1:10-11. Zijn evangelie was niet vanuit mensen, ook niet vanuit het Jodendom, maar rechtstreeks vanuit de hemel, Gal.1:12. Het was ook niet vanuit de twaalf bestaande apostelen, alsof zij hem hadden aangesteld, Gal.1:17-19. Paulus' evangelie was ook los van Jeruzalem, Gal.2:1. Titus werd niet door de twaalf gedwongen zich te laten besnijden, Gal.2:3, waarmee duidelijk is dat ook de twaalf niet de wet predikten. Ook weerstond Paulus de binnengeslopen valse broeders vanaf het begin. *Met het doel ons tot slavernij te brengen.* Gal.2:4

Paulus werd door de twaalf aanvaard, Gal.2:6-10 in tegenstelling tot wat er werd beweerd door de dwaalleraars. Zelfs Petrus werd door hem vermaand, Gal.2:11-14. Een krachtige uitleg van de vrijheid in Christus schrijft Paulus in Gal.2:15-17.

Wij, van nature Joden en geen zondaars uit de volken, die echter weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt op grond van werken van de wet, maar alleen door het geloof in Jezus Christus, ook wij hebben in Christus Jezus geloofd, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden op grond van geloof in Christus en niet op grond van werken van de wet, want op grond van werken van de wet zal geen vlees gerechtvaardigd worden. Gal.2:15-16

Paulus' eigen ontdekking van deze vrijheid vinden we in Gal.2:18-21. Hij wist zich met Christus gekruisigd, Christus levend in hem en zelf levend door het geloof in de Zoon van God. Dit is ware vrijheid, vreugde, vrede en leven, Gal.2:20.

Wet tegenover genade, Galaten 3:1-4:31

De Galaten daarentegen waren 'betoverd', blind voor de vrijheid (Gal.3:1) en dit ondanks het werk van de Geest onder hen en niet door werken van de wet, Gal.3:6. Paulus verwijst naar de 'wet', het Oude Testament en noemt Abraham, voorbeeld van de gerechtigheid door het geloof, Gal.3:7-9.

Want allen die op grond van werken van de wet zijn, zijn onder de vloek; want er staat geschreven: 'Vervloekt is ieder die niet volhardt in alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen'. Gal.3:10

Christus is onze vrijheid door een vloek te worden, Gal.3:13. De belofte van de Geest ontvangen wij hierdoor, Gal.3:14. De belofte is op basis van geloof en niet op basis van werken, Gal.3:15-20.

Maar de Schrift heeft alles onder de zonde besloten, opdat de belofte op grond van geloof in Jezus Christus gegeven zou worden aan hen die geloven. Gal.3:22

De functie van de wet was dat het een 'tuchtmeester', een 'kinderoppasser' was tot op Christus, Gal.3:23-24. Leven onder de wet='in slavernij, onder de elementen van de wereld', Gal.4:3. Dagen, maanden, tijden en jaren onderhouden horen hier ook bij Gal.4:11. Christenen vieren ook feestdagen en sommigen kennen de zondag een wettische status toe, waardoor zij ook weer naar beginselen van de wet leven. Maar wij zijn zonen én erfgenamen, Gal.3:25-4:7. Teruggaan naar de wet is teruggaan in de slavernij, het dienen van de elementen van de wereld, Gal.4:8-11. De Galaten waren ook hun liefde voor Paulus vergeten, Gal.4:12-20. Paulus verwijst naar Hagar als type van de wet, Sara als een type van de vrijheid, Gal.4:21-31.

Maar wat zegt de Schrift? 'Drijf de slavin en haar zoon uit; want de zoon van de slavin zal geenszins erven met de zoon van de vrije'. Daarom, broeders, zijn wij geen kinderen van een slavin, maar van de vrije. Gal.4:30-31

Praktijk van de genade, Galaten 5:1-6:10

Als je weer onder een slavenjuk komt, ben je van de genade vervallen.

U bent van elke zegen in Christus beroofd, u die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; u bent van de genade vervallen. Gal.5:4

De Galaten liepen goed, maar werden 'tegengehouden', Gal.5:7. Paulus prediking van het kruis zorgde voor vervolging, Gal.5:11. De wet produceert werken van het vlees, genade produceert vrucht van de Geest, Gal.5:14-23. Paulus' evangelie is dus juist een vervulling van de wet. De wet wordt immers vervuld in de liefde. De liefde is het bewijs van de vrijheid, Gal.6:1-2,9-10.

Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten, Gal.6:7

Zaai dan 'voor de Geest', Gal.6:8.

Slot, Galaten 6:11-18

Paulus' bewogenheid voor de Galaten besluit de brief, Gal.6:11. De dwaalleraars willen 'zich mooi voordoen' en willen roemen 'in uw vlees', Gal.6:12-13, maar Paulus roemde in het kruis.

Maar ik wil volstrekt niet roemen dan alleen in het kruis van onze Heer Jezus Christus, door Wie voor mij de wereld gekruisigd is en ik voor de wereld. Want noch besnijdenis is iets, noch onbesneden zijn, maar een nieuwe schepping. En allen die naar deze regel zullen wandelen, vrede en barmhartigheid zij over hen en over het Israël van God. Gal.6:14-16

Paulus' lijden was zijn 'merkteken', dat hadden de dwaalleraars niet, Gal.6:17